

Sygn. akt IV K 63/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2020r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Patrycja Kudła

w obecności Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30.09.2020r.

sprawy **W. P.**, s. W. i S., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17.11.2019r. w W., przy skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...), naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 27 ustęp 1a, Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym i nieumyślnie spowodował wypadek drogowy, w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...), skręcając w prawo, mając czerwone światło z warunkową zieloną strzałką na sygnalizatorze S-2, nie ustąpił pierwszeństwa prawidłowo jadącej rowerzystce, po wyznaczonej drodze dla rowerów, mającej zielone światło na sygnalizatorze S-2 i nieumyślnie doprowadził do zderzenia z rowerzystką, przez co spowodował u J. K. obrażenia: złamanie kręgu C7, rana tłuczona okolicy czołowej lewej, uraz kolana lewego, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonej naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni wyczerpując dyspozycję z art. 157§1 kk

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

orzeka

I. Na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **W. P.** warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

II. Na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej zadośćuczynienie za krzywdę w wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych.

III. Na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 300 (trzysta) złotych, w tym 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 63/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	W. P.	w dniu 17.11.2019r. w W., przy skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...), naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 27 ustęp 1a, Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym i nieumyślnie spowodował wypadek drogowy, w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...), skręcając w prawo, mając czerwone światło z warunkową zieloną strzałką na sygnalizatorze S-2, nie ustąpił pierwszeństwa prawidłowo jadącej rowerzystce, po wyznaczonej drodze dla	

		rowerów, mającej zielone światło na sygnalizatorze S-2 i nieumyślnie doprowadził do zderzenia z rowerzystką, przez co spowodował u J. K. obrażenia: złamanie kręgu C7, rana tłuczona okolicy czołowej lewej, uraz kolana lewego, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonej naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni wyczerpując dyspozycję z art. 157§1 kk, tj. o czyn z art. 177 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 17 listopada 2019r. W. P. jechał, jako kierujący swoim samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Zbliżając się do skrzyżowania z sygnalizacją świetlną ul. (...) z R. z przejściem dla pieszych i rowerów, chciał skręcić w prawo. Widząc czerwone światło dla swojego kierunku jazdy z warunkową zieloną strzałką na sygnalizatorze S-2 zezwalającą na warunkowy wjazd na skrzyżowanie, po uprzednim ustąpieniu pierwszeństwa uczestnikom ruchu, którzy mają zielone światło (w tym pieszym i rowerzystom) zwolnił, a po upewnieniu się o możliwości	1.Wyjaśnienia oskarżonego	k. 37-38, k. 79-80	

kontynuowania jazdy, wjechał na skrzyżowanie.

W tym czasie J. K. poruszając się na rowerze zbliżała się do przejścia dla pieszych i rowerów usytuowanego na skrzyżowaniu ul (...) z ul (...). Dojeżdżając do przejścia zauważyła, że z jej lewej strony nadjeżdżał ciemny samochód, który w jej ocenie zwolnił, wobec czego uznała, że kierujący pojazdem udzieli jej pierwszeństwa przejazdu. Wobec wyświetlenia dla jej kierunku jazdy, na sygnalizatorze świetlnym, światła zielonego, wjechała na przejście dla pieszych. W tym samym momencie W. P. skręcając na zielonej warunkowej strzałce, wjechał na przejazd dla rowerów i nie zachowując szczególnej ostrożności nie ustąpił pierwszeństwa jadącej prawidłowo J. K. skutkiem czego uderzył przednią częścią pojazdu w rower, którym poruszała się ww. po czym J. K. upadła na jezdnię i straciła przytomność. W. P. niezwłocznie zatrzymał pojazd i udzielał pomocy J. K..

W chwili zdarzenia zarówno kierujący pojazdem samochodowym tj. W. P., jak i rowerzystka – J. K. byli trzeźwi.

Na skutek potrącenia na przejściu dla pieszych J. K. doznała obrażeń ciała

w postaci: złamania kręgu C7, rany tłuczonej w okolicy czołowej lewej, uraz kolana lewego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ruchu i rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 kk			
2.Zeznania pokrzywdzonej	k. 29-30		
3.Zeznania świadka D. K.	k. 19		
4.Zeznania świadka R. K.	k. 33		
5.Karta informacyjna ze szpitala	k.16-17		
6.Opinia sądowo-lekarska	k. 26		
7.Nagranie z monitoringu wraz z oględzinami	k.18, k. 21-22		
protokoły badania stanu trzeźwości, protokoły oględzin pojazdu, szkic, dokumentacja fotograficzna	k. 74, k. 77, k. 3-4, k. 6-7, k. 8, k. 9-10, k. 11		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	Wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego W. P. złożone w postępowaniu przygotowawczym należy w ocenie Sądu uznać za wiarygodne, albowiem są one logiczne, spójne oraz zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Za wiarygodne należy zatem uznać także te fragmenty wyjaśnień oskarżonego, w których wskazał, że przed wjazdem na skrzyżowanie rozglądał się i upewnił czy może kontynuować jazdę oraz, że nie widział zbliżającej się do skrzyżowania na rowerze pokrzywdzonej. Wyjaśnienia w tym przedmiocie zostały potwierdzone przez J. K., która zeznała, że zbliżając się do przejścia zauważyła samochód oskarżonego, który dojeżdżając do skrzyżowania zwolnił, dlatego była pewna, że oskarżony ją widzi	

		<p>i zatrzyma się przed przejazdem, w celu umożliwienia jej przejazdu, dlatego też kontynuowała jazdę. W takiej sytuacji, Sąd nie miał podstaw do zakwestionowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonego.</p>	
1.2	Zeznania pokrzywdzonej	<p>Sąd obdarzył wiarą w całości zeznania pokrzywdzonej J. K.. W ocenie Sądu zeznania te korespondują z poczynionymi w sprawie ustaleniami. Nadto, zeznania te były składane w sposób szczery, jasny, rzeczowy i konsekwentny i nie zawierały żadnych sprzeczności – ani wewnętrznych niespójności. Ponadto jej zeznania w pełni pokrywają się i uzupełniają ze zgromadzonym w sprawie wiarygodnym materiałem dowodowym tworząc w ten sposób logiczną i przekonywującą całość, dającą podstawę do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.</p>	
1.3, 1.4	Zeznania świadków: R. K. i D. K.	<p>Sąd obdarzył wiarą w całości zeznania świadków R. K. oraz D. K., które stanowiły uzupełnienie materiału dowodowego w zakresie zachowania oskarżonego po inkryminowanym zdarzeniu. W/w świadkowie, co prawda nie widzieli momentu</p>	

		<p>uderzenia, ale opisali zaobserwowane i zapamiętane przez siebie okoliczności bezpośrednio po nim występujące. Zeznania te były składane w sposób szczery, jasny, rzeczowy i konsekwentny, wzajemnie się potwierdzały i nie zawierały żadnych sprzeczności. Ponadto ich zeznania w pełni pokrywają się i uzupełniają ze zgromadzonym w sprawie wiarygodnym materiałem dowodowym.</p>	
1.6	Opinia sądowo-lekarska	<p>Sąd podzielił stanowisko biegłego lekarza sądowego w zakresie obrażeń, jakich doznała w wyniku wypadku pokrzywdzona. Biegły sporządził swoją opinię na podstawie dokumentacji medycznej ze Szpitala p.w Przemienienia Pańskiego w W.. Ponadto, opinia była jasna, pełna, wnioski zostały należycie uzasadnione, a biegły dysponował fachową wiedzą w zakresie medycyny.</p>	
1.7	Nagranie z monitoringu	<p>Nagranie z monitoringu stanowiło uzupełnienie materiału dowodowego w zakresie zachowania oskarżonego po zdarzeniu, gdyż kamera, będąca źródłem nagrania monitoringu stanowiącego dowód w przedmiotowej sprawie, jakkolwiek obejmowała swoim zasięgiem cały obszar</p>	

		<p>skrzyżowania, przy którym doszło do zdarzenia drogowego, to zarejestrowała jedynie jego fragment, na którym widoczny jest moment udzielania pomoc pokrzywdzonej.</p>	
1.5, 1.8	<p>Karta informacyjna, protokół oględzin, szkic miejsca zdarzenia, protokół badania stanu trzeźwości, protokoły oględzin pojazdu, dokumentacja fotograficzna, karta karna</p>	<p>Sąd uznał również za wiarygodne dowody w postaci: protokołu oględzin, protokołów badania stanu trzeźwości, protokołu oględzin pojazdu, szkicu miejsca wypadku drogowego, opinii dot. obrażeń i dokumentacji medycznej, danych osobo – poznawczych, danych o karalności.</p> <p>Sąd uznał, iż zostały one sporządzone w prawnie przewidzianej formie, w sposób rzetelny i prawidłowy oraz przez organy posiadające ku temu odpowiednie kompetencje. Ponadto strony nie wnosiły zastrzeżeń do w/w dokumentów stąd też nie było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W. P. stanął pod zarzutem popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 177 § 1 k.k. Odpowiedzialności karnej z tego przepisu podlega, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k. (tj. naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas przekraczający 7 dni, inny niż określony w art. 156 § 1 k.k., tzn. inny niż pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia, innego ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby</p>			

nieuleczalnej lub długotrwałej, choroby realnie zagrażającej życiu, trwałej choroby psychicznej, całkowitej albo znacznej trwałej niezdolności do pracy w zawodzie lub trwałego, istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała). Co oznacza, że samo naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 177 § 1 kk, może rodzić wyłącznie odpowiedzialność za wykroczenie opisane w art. 86 kodeksu wykroczeń. Dla popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 kk konieczne jest wystąpienie skutku w postaci wystąpienia u innej osoby obrażeń ciała określonych w art. 157 § 1 kk (naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 kk, trwający dłużej niż 7 dni).

Zgodnie zaś z treścią art. 27 ust. 1a prd kierujący pojazdem, który skręca w drogę poprzeczną, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa rowerzyście jadącemu na wprost po jezdni, pasie ruchu dla rowerów, drodze dla rowerów lub innej części drogi, którą zamierza opuścić. W tej sytuacji szczególna ostrożność polegać powinna na upewnieniu

się, czy można przejechać przez przejście dla pieszych bez zakłócania ich ruchu, oraz stwarzania zagrożenia ich bezpieczeństwa. Kierujący pojazdem musi być na tyle uważny, by zdążyć zaniechać wjazdu na przejście, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu pieszych lub zmuszało innego uczestnika ruchu do podjęcia innego manewru obronnego.

Przenosząc rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Oskarżony, opuszczając skrzyżowanie skręcając w prawo mając czerwone światło z warunkową zieloną strzałką na sygnalizatorze S-2 niewątpliwie nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa prawidłowo jadącej na wprost rowerzystce. Jednakże brak jest podstaw do przyjęcia, że naruszenie ww. zasady bezpieczeństwa miało charakter umyślny. Niewątpliwie wynikało ono jedynie z niezachowania należytej ostrożności przez oskarżonego w trakcie opuszczenia skrzyżowania.

Konsekwencją nieumyślnego naruszenia przez oskarżonego zasad

bezpieczeństwa w ruchu drogowym było spowodowanie obrażeń ciała u J. K. w postaci złamania kręgu C-7, rany tłuczonej okolicy czołowej lewej, uraz kolana lewego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ruchu i rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 kk.

Podsumowując powyższe stwierdzić należy, iż wina oskarżonego W. P. nie budzi żadnych wątpliwości. Zachowanie oskarżonego naruszyło powyższą zasadę bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W świetle powyższego bezspornym jest fakt wyczerpania przez oskarżonego znamion czynu z art. 177 § 1 k.k.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia
postępowania

Biorąc pod uwagę fakt, iż okoliczności popełnionego nieumyślnego czynu przez W. P., który przyznał się do winy, nie budzą żadnych wątpliwości, wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a postawa oskarżonego nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia wskazują na pozytywną prognozę co do jego osoby, Sąd na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec ww. na okres próby wynoszący 2 lata.

Należy podkreślić, że odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości i dlatego jego zastosowania nie można traktować jako zwolnienie od odpowiedzialności. Treść art. 66 kk wyróżnia

następujące przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego: społeczna szkodliwość czynu nie będąca znaczną, nie będąca znaczną wina sprawcy czynu, brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu, niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne, pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy warunkowana jego postawą, właściwościami i warunkami osobistymi oraz dotychczasowym sposobem życia, zagrożenie czynu karą, która nie przekracza 5 lat.

Podstawą orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania jest przekonanie Sądu o istnieniu winy sprawcy. Każdy wyrok warunkowo umarzającym postępowanie karne zawiera stwierdzenie winy, ponieważ każdy taki wyrok opiera się na ustaleniu, że stopień winy sprawcy danego przestępstwa nie jest znaczny.

Stąd Sąd zdecydował się na zastosowanie instytucji pośredniej pomiędzy skazaniem a bezwarunkowym umorzeniem postępowania karnego z uwagi na nieznaczny stopień społecznej szkodliwości czynu.

W pierwszym rzędzie uwzględniono rodzaj i

charakter dobra prawnego, w które godzi czyn zabroniony. Czyn oskarżonego bez wątpienia godził w dobro prawne w postaci zdrowia i życia. Ta uwaga pozostaje w bezpośrednim związku z kolejną przesłanką stopnia społecznej szkodliwości wskazaną przez ustawę czyli rozmiarem wyrządzonej lub grożącej szkody. W tym miejscu na uwadze trzeba mieć, to, że wywołanie efektywnej szkody jest ustawowym znamieniem przestępstwa z art. 177 § 1 kk. Szczególnie istotną przesłanką w przypadku oskarżonego W. P. był sposób i okoliczności popełnienia czynu, na które składają się szeroki zakres okoliczności wyznaczonych ramami czasu, miejsca i kontekstu sytuacyjnego. Działanie oskarżonego było incydentalne i wynikało z nienależytej obserwacji drogi w której kluczową kwestię odgrywały warunki atmosferyczne. Gdyby oskarżony należycie obserwował drogę, to przy prędkości z jaką się poruszał miał możliwość uniknięcia wypadku.

W tym kontekście szczególnego znaczenia nabiera przesłanka wagi naruszonych przez oskarżonego obowiązków. Oskarżony miał obowiązek przestrzegania zasad bezpieczeństwa

obowiązujących w ruchu drogowym. Natomiast trzeba podkreślić, że zachowanie oskarżonego bezpośrednio po wypadku wpłynęło korzystnie na ocenę społecznej szkodliwości jego czynu, bowiem widząc stan pokrzywdzonej zareagował natychmiast – wysiadł z samochodu, podszedł do pokrzywdzonej, był bardzo zdenerwowany, wielokrotnie go przeproszał, po wypadku pozostawał z nim w stałym kontakcie.

Czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania jest przypadkiem, w którym stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu jest co prawda wyższy niż znikomy, lecz z uwagi na pewne cechy oskarżonego, Sąd uznał, że nie jest konieczne sięganie do wyroku skazującego i kary dla osiągnięcia jego poprawy. Zdaniem Sądu każde skazanie w przypadku W. P. byłoby dla niego rażąco niesprawiedliwe. Oskarżony był dotychczas niekarany, ponadto na uwzględnienie zasługiwała postawa jaką zaprezentował w toku postępowania czyli fakt przyznania się do winy oraz wyrażenia skruchy. Sposób życia oskarżonego, wskazuje na to, że warunkowe umorzenie odniesie wobec

<p>niego pozytywne skutki w zakresie prewencji indywidualnej. Nie można stwierdzić, że warunkowe umorzenie oznacza uniknięcie odpowiedzialności karnej przez oskarżonego, gdyż odstąpienie od skazania i ukarania następuje pod pewnymi warunkami. Oskarżony ma świadomość, że niewypełnienie przez niego zasad warunkowego umorzenia będzie pociągało za sobą podjęcie postępowania oraz możliwość ewentualnego skazania.</p>			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
W. P.	I	I	<p>W ocenie Sądu, w stosunku do oskarżonego można postawić pozytywną prognozę kryminologiczną sprowadzającą się do przekonania, iż W. P., który nie był dotychczas karany, pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni nowego przestępstwa i dlatego w celu zweryfikowania powyższego założenia Sąd na podstawie art. 67 § 1 kk wyznaczył podejrzanemu okres próby wynoszący 2 lata, który to okres da pełną możliwość kontroli nad jego postępowaniem i wdrożenia go do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Tym samym pozytywna prognoza będąca podstawą warunkowego umorzenia postępowania będzie mogła być zweryfikowana. Ponadto Sąd doszedł do przekonania, iż samo przeprowadzenie postępowania karnego powstrzyma podejrzanego od ponownego popełnienia przestępstwa i skłoni do refleksji nad własnym zachowaniem.</p>
II	II	Sąd na mocy art. 67§3 kk zobowiązał oskarżonego do wpłaty na rzecz pokrzywdzonej kwoty 2000 złotych	

		<p>tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Mając na uwadze charakter czynu oskarżonego, uznać bowiem należy, że zasadnym jest zasądzenie na rzecz pokrzywdzonej rekompensaty pieniężnej za doznaną w związku z wypadkiem krzywdę, która nie ma charakteru materialnego.</p> <p>Zadośćuczynienie w orzeczonej kwocie, jest adekwatne do charakteru czynu przypisanego oskarżonemu, jak i uwzględnia całokształt jego okoliczności. Pozwoli ono również, chociażby symboliczną kompensację krzywdy wyrządzonej przez oskarżonego.</p>	
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>Na podstawie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 300 złotych, w tym kwotę 100 złotych tytułem opłaty uznając, że oskarżony jako osoba zdolna do pracy, mająca stale zatrudnienie ze stosunkowo dużym miesięcznym dochodem, jest w stanie przedmiotowe koszty uiścić bez uszczerbku dla utrzymania siebie i swojej rodziny.</p>	
1Podpis		